

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010071
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515010071.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému A. G., nar. XX.XX.XXXX v J., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 6. decembra 2016 odvolanie obžalovaného A. G. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.11.2015, sp. zn. 1T/24/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. G. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.11.2015, sp. zn. 1T/24/2015 bol obžalovaný A. G. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 11.12.2013 v čase približne o 19:40 hod. na parkovacej ploche pred bytovým domom č. XX na B. ulici v E. A. nad K. sa pokúsil odcudziť tam odstavené riadne uzamknuté osobné motorové vozidlo zn. Škoda 105 L, zelenej farby, EČV: SI-XXXBK, ktorého majiteľom je W. G., a to takým spôsobom, že rozbil sklenenú výplň trojuholníkového okienka na dverách zo stany vodiča, následne cez takto rozbité okienko vnikol rukou do vnútorného priestoru vozidla a z vnútornej strany dverí vozidlo otvoril, sadol si na sedadlo vodiča a pomocou káblov na spínacej skrinke sa snažil uvedené vozidlo naštartovať a následne z miesta odísť, na čo však bol na mieste prichytený hliadkou PZ, čím poškodenému W. G. spôsobil škodu na poškodení vozidla vo výške najmenej 30 € a odcudzením uvedeného osobného motorového vozidla by poškodenému W. G. spôsobil škodu vo výške najmenej 100 € a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 2T/140/2012 z dňa 28.9.2012, právoplatným dňa 16.10.2012 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ako i napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 2T/136/2013 zo dňa 11.9.2013, právoplatným dňa 16.10.2013 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr.zák.

Za tento prečin bol obžalovaný A. G. odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písmeno l/ Tr.zák., § 37 písmeno h/, m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák. a § 41 ods. 1 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zároveň zrušený výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 0T/10/2014 zo dňa 31.1.2014, doručený obžalovanému dňa 31.1.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.1.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.zák. (správne Tr.por. - pozn. predsedu senátu) bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému W. G., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom Z. K. č. XXX, škodu vo výške 30 € a podľa § 288 ods. 2 Tr.por. bol poškodený W. G. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote včas podaným odvolaním napadol obžalovaný A. G. pre nesprávnosť výrokov o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. V písomnom odôvodnení odvolania poukázal na svoj postoj k trestnej činnosti, keď spáchaný skutok úprimne oľutoval, priznal sa k jeho spáchaniu a skutku sa dopustil v tiesni - bol nevyspatý. Dodal, že skutkom spôsobil len malú škodu a preto sa domáhal zníženia trestu k dolnej hranici 6 mesiacov. Na verejnom zasadnutí krajského súdu prostredníctvom obhajcu i sám poukázal na to, že okresný súd vo výroku o treste pochybil, pokiaľ mu ako poľahčujúcu okolnosť nepriznal aj napomáhajúce orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní ním spáchanej trestnej činnosti a ak by mu súd prvého stupňa priznal aj označenú poľahčujúcu okolnosť, nastala by situácia, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností by bol zhodný a do úvahy potom prichádza uloženie trestu v základne trestnej sadzbe s dolnou hranicou 6 mesiacov. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a aby rozhodol vo veci sám tak, že po priznaní ďalšej poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák. mu bude uložený trest blížiaci sa k dolnej hranici základnej trestnej sadzby, ktorá je 6 mesiacov.

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného navrhol odvolanie zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por., keď uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby je aj vzhľadom na relatívne bohatú trestnú minulosť obžalovaného (vzhľadom na jeho vek) ešte zhovievavé. Obžalovaný v prípravnom konaní odmietol vypovedať, na hlavné pojednávanie sa nedostavil a neurobil ani vyhlásenie o vine, preto dokazovanie muselo byť vykonané v plnom rozsahu, teda obžalovaný dostatočným spôsobom neprejavil, že jeho ľútosť nad spáchanou trestnou činnosťou je skutočne úprimná.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí súdu druhého stupňa navrhol s poukazom na zákonný rozsudok okresného súdu aj v napadnutom výroku o treste, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 14. septembra 2016, na verejnom zasadnutí dňa 6. decembra 2016 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného A. G. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému A. G., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. a s použitím § 36 písmeno l/ Tr.zák., § 37 písmeno h/, m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák. a § 42 ods. 1 Tr.zák. aj ako trest súhrnný (obžalovaný spáchal teraz prejednávaný trestný čin skôr, ako bol súdom prvého stupňa vydaný a obžalovanému doručený vyššie citovaný trestný rozkaz za iný jeho trestný čin), zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, okresným súdom správne zistený prevažujúci pomer priťažujúcich okolností (okresný súd správne nepriznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., keď aj podľa názoru krajského súdu pri objasňovaní trestného činu vychádzali orgány činné v trestnom konaní z viacerých usvedčujúcich dôkazov, ktoré by pre uznanie viny obžalovaného postačovali aj bez jeho pomoci, keď pritom k spáchaniu trestného činu sa pritom na hlavnom pojednávaní nepriznal, pretože sa na ňom ani nezúčastnil a svoje priznanie právne relevantne prejavil až v odvolacom konaní), ako aj pomery obžalovaného tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd a tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej

výmere (na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby) je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Okresný súd svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil a dôvodne pritom neakceptoval obhajobné návrhy obžalovaného. Tieto dôvody, keďže sú správne, si odvolací súd osvojil a odkazuje na ne. Rovnako vecne správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto odvolacie námietky obžalovaného A. G. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže aj výroky o náhrade škody sú v súlade s ustanoveniami § 287 ods. 1 Tr. por. (v písomnom vyhotovení rozsudku nesprávne uvedené ustanovenie § 287 ods. 1 Tr.zák., pritom nemalo vplyv inak na vecnú správnosť tohto výroku) a § 288 ods. 2 Tr. por., odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu vecí a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného A. G. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.